

вáнїе (оуѓáжданье) стáва истéчникъ на мнóго болести. Тóй-эн ёвýчай є юще наý полéзенъ на гледáтельни-тѣ брúдїа (на ёчí-тѣ): зашо не є дрúго по мнóго кое-то ни оуѓезсíла гаедз-жтз, и ны прáви кжсоглéди, зашо смы научéни да глéдамы сéкога четы́ри-тѣ стѣны на ñдаиж-тѣ си: научáванье-то да не глéдамы дрúго, но само ёнія нéцла, кой-то сж близо ни, това ны напрáвеж наý сéтиб да загубимъ сíлж-тѣ эа да рас-поэнáвамы нéцла-та, кой-то ся намíратъ мálко да-лечъ отъ наáсъ. Доказáтельство ювно на гореречéнно-то є чи помеждú селáчи-тѣ не ся намíра никой да є кжсоглéдецъ, а помеждú кой-то живéцъ въ градищá-та намíратъ ся мнóго кжсоглéди.

2. Трéба да сéдимъ кóлко-то є возможно на гор-ны-тѣ катове (табакъ) на кжфи-тѣ. Кéй-то желáе здрáбїе-то си не трéба никога ди сéдї въ ископáни ñдай, бары въ градобé-тѣ. Чéсто трéба да отвáрьмы проэбрцы-тѣ. Наý дóбрый-жтз спóсобъ за да буцистíж вóздухz-жтз на ñдаиж-тѣ сж ѻгнища-та на кой-то кладéмъ ѻгни. Не трéба да спýмъ иошесъ въ сжшж-тѣ ñдлж въ коj-то сéдимъ денiж.

Вдно дрúго оуѓáрденье не мálко нéжно эа да оу-вáрдимъ здрáбїе-то си, и да проджлжимъ живéти-жтз си, є за да держимъ ñдаиж-тѣ въ коj-то сéдимъ нито твáрдѣ топлж, нито твáрдѣ стvдéнж. По до-брѣ є даймамы ñдаиж-тѣ си въ коj-то сéдимъ мál-ко разхладéнж, нéжели мнóго тóплj, зашо-то мнó-го-то топлинà скжéва днý-тѣ на живéти-жтз ни. Доказáтельство на това є, зашо кой-то ся намéрвватъ